VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

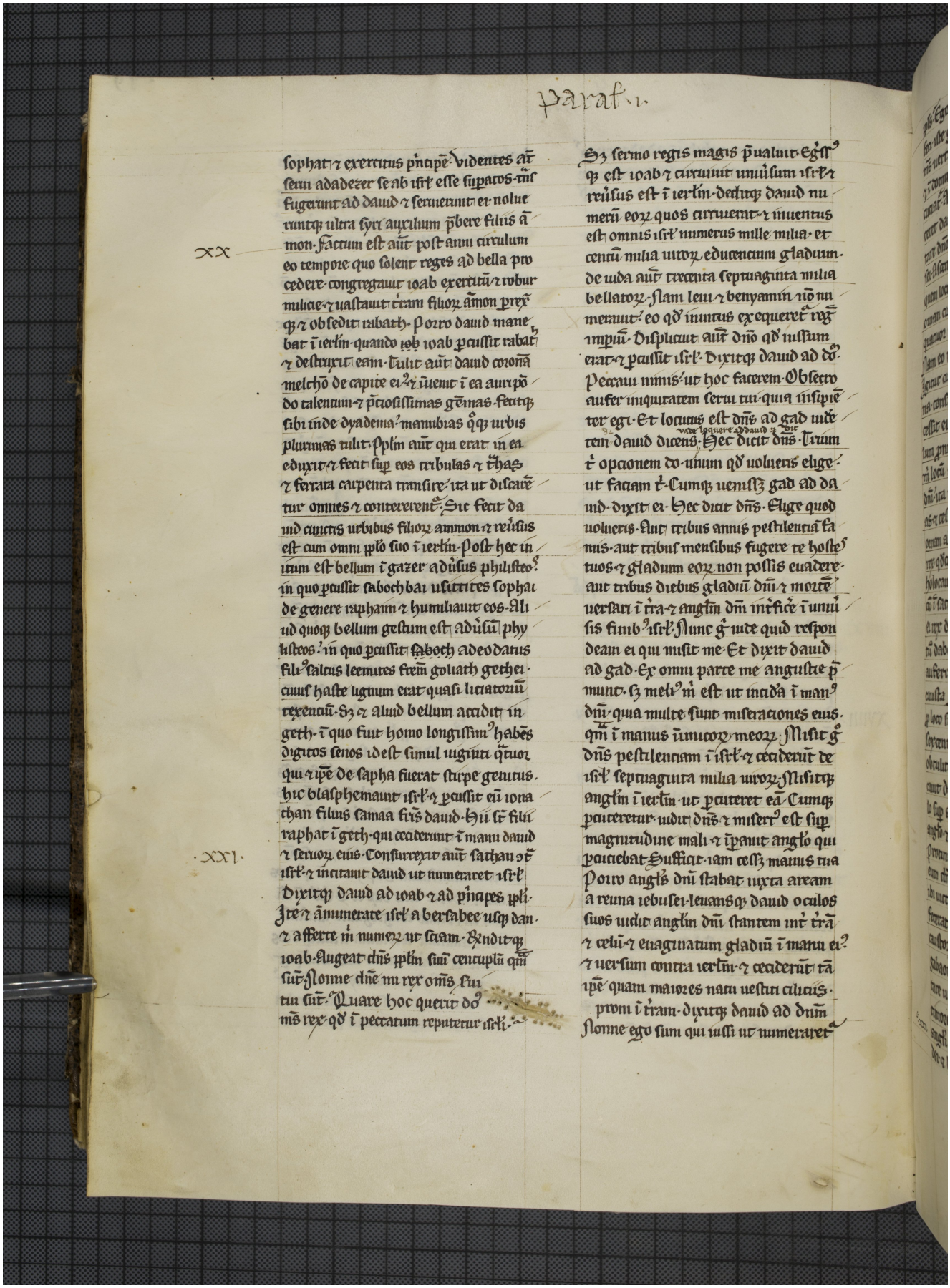

paraf. 1.

sophat ⁊ exercitus p̃ncipẽ. Videntes aũt
seruu adadezer se ab isr̃l esse superatos. mis
fugerunt ad dauid ⁊ seruierunt ei. nolue
runtq; ultra syri auxilium p̃bere filiis a
mon. Factum est aũt post annu circulum
eo tempore quo solent reges ad bella pro
cedere. congregauit ioab exercitũ ⁊ robur
militie. ⁊ uastauit t̃ram filiorꝫ ãmon. pryẽ
q; ⁊ obsedit rabath. Porro dauid mane
bat ĩ ierl̃m. quando ꝯq; ioab pauisit rabat
⁊ destruxit eam. Tulit aũt dauid coronã
melchõ de capite ei. ⁊ inuenit ĩ ea aurpõ
do talentum. ⁊ p̃ciosissimas gẽmas. fecitq;
sibi inde diadema. manubias q̃q; urbis
plurimas tulit. Pplm aũt qui erat in ea
eduxit ⁊ fecit sup eos tribulas ⁊ t̃has
⁊ ferrata carpenta transire. ita ut discaẽ
tur omnes ⁊ contererent. Sic fecit da
uid cunctis urbibus filiorꝫ ammon. ⁊ reuersus
est cum omni pplo suo ĩ ierl̃m. Post hec in
itum est bellum ĩ gazer adusus philisteos.
in quo pauisit sabochbai usitrites sophai
de genere raphaim ⁊ humiliauit eos. Ali
ud quoq; bellum gestum est adusũ phy
listeos. in quo pauisit sabocth adeodatus
filius saltus leemires frẽm goliath gethei
cuius haste lignum erat quasi liciatorũ
texentũ. Sz ⁊ aliud bellum accidit in
geth. ĩ quo fuit homo longissimus habẽs
digitos senos. id est simul uigiti q̃tuor
qui ⁊ ipse de sapha fuerat stirpe genitus.
hic blasphemauit isr̃l. ⁊ pauisit eũ iona
than filius samaa fris dauid. Hii sũt filii
raphat ĩ geth. qui ceciderunt ĩ manu dauid
⁊ seruorꝫ eius. Consurrexit aũt satan ad
isr̃l. ⁊ incitauit dauid ut numeraret isr̃l.
Dixitq; dauid ad ioab ⁊ ad p̃ncipes pplĩ.
Ite ⁊ ãnumerate isr̃l a bersabee usq; dan.
⁊ afferte m̃ numerꝫ ut sciam. Rndit q;
ioab. Augeat dñs pplm suũ centuplũ qm̃
sit. Nonne dñe mi rex omis sui
tu sunt. Quare hoc quirit do
mis rex. qd ĩ peccatum reputetur isr̃l.

Sz sermo regis magis p̃ualuit. Egr̃sq;
q; est ioab ⁊ circuiuit uniũsum isr̃l ⁊
reuersus est ĩ ierl̃m. deditq; dauid nu
merũ eorꝫ quos circuierat ⁊ inuentus
est omnis isr̃l numerus mille milia. et
centũ milia uirorꝫ educentum gladium.
de iuda aũt trecenta septuaginta milia
bellatorꝫ. Sam leui ⁊ benyamin nõ nu
merauit eo qd iniustus exequerẽt regis
impũ. Displicuit aũt dõo qd iusum
erat. ⁊ pauisit isr̃l. Dixitq; dauid ad dõ.
Peccaui nimis. ut hoc facerem. Obsecro
aufer iniquitatem serui tui. quia insipie
ter egi. Et locutus est dñs ad gad uide
tem dauid dicens. Hec dicit dñs. Trium
t̃ opcionem do. unum qd uolueris eligẽ
ut faciam t̃. Cumq; uenisset gad ad da
uid. dixit ei. Hec dicit dñs. Eligẽ quod
uolueris. Aut tribus annis pestilentia fa
mis. aut tribus mensibus fugere te hostes
tuos ⁊ gladium eorꝫ non possis euadere.
aut tribus diebus gladiũ dñi ⁊ mortẽ
uersari ĩ t̃ra ⁊ angl̃m dñi in fine ĩ unũ
sis finib̃ isr̃l. Nunc g̃ uide quid respon
deam ei qui misit me. Et dixit dauid
ad gad. Ex omni parte me angustie p̃
munt. Sz melius m̃ est ut incidã ĩ man
dñi. quia multe sunt miserciones eius.
qm̃ ĩ manus iumicorꝫ meorꝫ. Misit g̃
dñs pestilenciam ĩ isr̃l ⁊ ceciderũt de
isr̃l septuaginta milia uirorꝫ. Misitq;
angl̃m ĩ ierl̃m. ut perderet eã. Cumq;
perderetur. uidit dñs ⁊ misertus est sup
magnitudine mali ⁊ ipsum angl̃o qui
percutiebat. Sufficit. iam cessa manus tua
Porro angl̃s dñi stabat iuxta aream
a reuma iebusei. leuansq; dauid oculos
suos uidit angl̃m dñi stantem inter t̃rã
⁊ celũ ⁊ euaginatum gladiũ ĩ manu eius
⁊ uersum contra ierl̃m. ⁊ ceciderũt ter
ra pe quam maiores nam uestri cilicis.
prom ĩ t̃ram. dixitq; dauid ad dñm
Nonne ego sum qui iussi ut numeraret